

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/822/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512204037
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512204037.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému G.C. H., bytom G. XXX, o zaplatenie 331,94 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 17C/124/2012-39 z 26.5.2014 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozhodol tak, že pripúšťa, do konania na strane žalovaného vedľajšieho účastníka Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľa, Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42247268 (ďalej len VÚ).

Uznesenie odôvodnil tým, že VÚ podal návrh na vstup do konania ako VÚ na strane žalovaného, že ide o občianske združenie, ktorého hlavnou náplňou činnosti ja zastupovanie spotrebiteľa a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, respektíve ich podpora formou VÚ. Žalobca svojim podaním namietal, že na strane VÚ nie sú splnené podmienky na jeho vstup do konania a to, že môže vstupovať len do konaní, v ktorých sa bude spotrebiteľ domáhať ochrany práv spotrebiteľov na strane žalobcu, respektíve spotrebiteľské združenie je oprávnené podávať návrhy na začatie konania vo veciach ochrany práv spotrebiteľa a poukázal na to, že predmetom tohto konania však nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale individuálna žaloba na plnenie voči konkrétnej fyzickej osobe, teda predmetom tohto konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom. Súd citoval § 93 ods. 1,2,3,4 O.s.p. a uviedol, že prípustnosti VÚ súd rozhoduje len vtedy, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť jeho vstupu do konania, a že jediným zákonným kritériom, ktorého splnenie pri rozhodovaní o prípustnosti VÚ sa skúma, je existencia jeho právneho záujmu na výsledku konania (samozrejme za predpokladu, že má spôsobilosť byť účastníkom konania). Samotné nesúhlasné stanovisko žalobcu nemôže byť dôvodom na rozhodnutie o neprípustnosti VÚ, čo možno chápať aj ako zákonnú výnimku z jeho dispozičnej zásady a uviedol, že v právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vstupoval v tomto konaní ako VÚ na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Mal za to, že námietky uvádzané žalobcom sú neopodstatnené, lebo VÚ, ktorého súd vstup do konania pripustil má v predmete činnosti ochranu práv podľa osobitného predpisu zákona 250/2000 Z.z. a z tohto dôvodu súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Uznesenie napadol včas odvolaním žalobca, ktorý ho odôvodnil v zmysle § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. lebo vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázal na § 93 ods.1,2 O. s. p., a tvrdí, že podstatnou podmienkou vstupu VÚ je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého VÚ chce vystupovať, že táto potreba vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Dovolil si v tejto súvislosti poukázať na Uznesenie Najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo 188/212 z 5.2.2013 a uviedol, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho

strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle vyššie uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Súd musí taktiež zákonom zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný procesný úkon účastníka. Na uvedenú skutočnosť poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 3 Cdo 188/212 zo dňa 05.02.2013. Tvrdí, že domnienka podľa § 101 ods. 3 O. s. p. sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania a že na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu VÚ do konania použitie § 101 ods. 3 O. s. p. neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko by nešlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania. Poukázal aj na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/375/13, z 19.6.2013 a navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 220 O. s. p. uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vstup VÚ do konania sa nepripúšťa a zaväzuje VÚ nahradiť žalobcovi trovy konania.

K odvolaniu sa vyjadril VÚ v podaní označenom ako Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu a uviedol, že podmienka súhlasu podporovaného účastníka pre vstup VÚ do konania nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, pretože zákon o vstupe spotrebiteľského združenia do konania zákon v § 93 ods. 2 O.s.p. totiž priamo predpokladá. Uviedol, že VÚ vstúpilo v konkrétnej právnej veci legitímne v súlade s ust. § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii VÚ na strane žalovaného spotrebiteľa, že takto zvolený procesný postup vstupu VÚ do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom. Poukázal na § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p. a uviedol, že o prípustnosti VÚ súd rozhodne len na návrh za čo je v zásade potrebné považovať relevantnou formou vykonaný prejav vôle hlavných účastníkov konania alebo niektorého z nich, ktorým je vyjadrený nesúhlas so vstupom tretej osoby ako VÚ. (Nález Ústavného súdu SR zo 14. 2. 2013, č.k. IV. ÚS 480/2012-72), a že z uvedeného vyplýva, že procesný kódex prezumuje súhlas hlavných účastníkov teda aj žalovaného s VÚ, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie jeho nesúhlasu s vedľajšou intervenciou (§ 93 ods. 3 druhá veta O.s.p.), že zo žiadneho ustanovenia procesného kódexu taktiež nie je možné vyvodiť záver, aby pre účinný vstup VÚ do konania sa vyžadoval výslovný súhlas hlavného účastníka, ktorého chce v konaní podporovať, ak vstúpil do konania „z vlastného podnetu“ a takýto záver nie je možné vyvodiť ani z výkladu dovolacieho súdu (NS SR), ktorý prijal v uznesení z 5. februára 2013 sp.zn. 3 Cdo 188/2012. Súhlasíme s názorom, že je pojmovo vylúčené podporovať spotrebiteľa, ak si to ten výslovne neželá, ale aby súd mohol dospieť k takémuto záveru, musí existovať výslovný nesúhlas spotrebiteľa. V danom prípade však žalovaný neprejavil výslovne nesúhlas s účasťou. Záverom poukázal na odbornú právnu literatúru (Drápal, Bureš a kol. Občanský soudní rád I. strana 654 C.H. Beck.2009) z ktorej citoval a poukázal na §101 ods. 4 O.s.p. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a uplatnil si trovy konania za 3 úkony právnej služby.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O. s. p. a podľa § 219 ods.1, 2 O.s. p., lebo je vecne správne, správne právne vec posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody uvedené v uznesení sú správne. Na zdôraznenie správnosti dodáva, že z povahy odvolania ako riadneho opravného prostriedku je zrejmé, že odvolanie môže podať len ten účastník, ktorému nebolo rozhodnutím súdu prvého stupňa v celom rozsahu vyhovené, prípadne ktorému bola rozhodnutím spôsobená iná určitá ujma na jeho právach. Rozhodujúci je pritom výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa, pretože existenciu možnej ujmy možno hodnotiť len z procesného hľadiska. Pri tomto hodnotení sa neprihliada na subjektívne presvedčenie účastníka konania, ale na objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím súdu mu bola spôsobená určitá ujma, ktorú možno odstrániť zrušením alebo zmenou napadnutého rozhodnutia. Žalobcovi pripustením vstupu VÚ do konania nevznikne žiadna procesná ujma, preto odvolací súd potvrdil uznesenie súdu ako vecne správne.

Rozhodnutie sa týka procesnej povahy, preto odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania s poukazom na § 224 ods.1 a § 151 O.s.p.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.